

פרשת וישלח על פי הסוד ותורת הקבלה

ובכן, מלאך הינו ישות רוחנית, שנבראה על ידי הקדוש ברוך הוא, בכדי לשרתו ולעבדו. המלאך הינו רוחני בלבד ואין לו דמות או ציור גשמי. אמנם כשהוא מתגלה, הוא מתואר כבעל פני תינוק.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו (בראשית לב:ד)
פרשת השבוע פותחת בפסוק מענין המתאר את יעקב אבינו שולח מלאכים, שיפגשו את אחיו עשו בארץ ישראל, לבדוק האם פניו לשלום או למלחמה.

מכאן נולד הביטוי המוכר, על אדם בעל מראה טהור כבעל 'פני מלאך'.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים פרש"י מַלְאָכִים מְמַשׁ (בראשית רבה עה:ד) כלומר, במקרא מובאים לעיתים שליחים שהתורה מכנה 'מלאכים', אמנם כאן אין מדובר בשליחים סתם, אלא מלאכים ממש.

כתוב בנביא **בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוִפֶה** (ישעיהו ו:ב) מכאן נלקח התיאור שלמלאך יש כנפיים, אמנם חשוב להסביר - כל התיאורים הללו הינם משלים בלבד! בעולם הרוחני אין כנפיים חס ושלום, אם כך, מה כן יש שם?

בעולם הרוחני יש שמות קודש. המלאך, תפקידו - שליח.

בשונה מהאדם, שטועה, וחוטא במעשיו, וחוזר בתשובה, ומתקן מעשיו, למלאך - אין בחירה. לכן, גם אין לו יכולת להתקדם ולהתעלות במדרגות רוחניות, כמו שיש לאדם.

המלאך מתכסה בשמות קודש, השומרים שלא

מהו מלאך

טעות ידועה ומפורסמת בידי רבים, שמלאך הינו דמות עם כנפיים וכו', הנחה זו מפריעה מאד בלימוד וידיעת העולם הרוחני ואינה על דעת האמת.

הטעות, ששורשה מהגויים, המציירים מלאכים בצורות שונות, בעלת השפעה גם אצלנו, בעקבות החיבור שלנו עם הגויים ע"י התקשורת, אמנות, פילוסופיה בעוונותינו הרבים.

סוד תְּמַנֵּעַ

וְתִמְנַע הִיְתָה פִּילָגֶשׁ לְאַלְיָז בֶּן עֵשָׂו
 (בראשית ל:יב) חז"ל מסבירים - אחות לוטן תְּמַנֵּעַ
 מאי היא תְּמַנֵּעַ בת מלכים הדא הוא דכתיב
אַלֹּף לֹטָן (בראשית לו, כט) אלוף תְּמַנֵּעַ וכל אלוף
 מלכותא בלא תאגא היא בעיא לאיגורי באתה
 אצל אברהם יצחק ויעקב ולא קבלוה הלכה
 והיתה פילגש לאליפז בן עֵשָׂו, אמרה, מוטב
 תהא שפחה לאומה זו ולא תהא גבירה לאומה
 אחרת נפק מינה עמלק דצערניהו לישראל
 (סנהדרין צט:ב)

פרש"י - להודיע גדולתו של אברהם, כמה היו
 תאבים לידבק בזרעו. תְּמַנֵּעַ זו, בת אלופים
 היתה, שנאמר **וְאַחֹת לֹטָן תְּמַנֵּעַ** (בראשית
 לו:כב) ולוטן מאלופי יושבי שער היה מן החורים
 שישבו בה לפנים אמרה (לאברהם) איני זוכה
 להנשא לך, הלואי ואהיה פילגש.

תְּמַנֵּעַ חשקה להידבק באברהם וזרעו, היא
 רצתה להתחתן עם האבות, אך דחו אותה ולכן
 התחברה עם זרע עֵשָׂו.

ר' חיים ויטאל זצ"ל בשם האר"י הקדוש, בספרו
 שער הכללים, מגלה את סוד העניין. מדוע יעקב
 דחה את תְּמַנֵּעַ? הרי השתוקקותה להידבק בזרע
 אברהם היא דבר חיובי. אמנם בזוהר, ובגמרא,
 מובא ששמו של אדם מעיד על עצמו, על אופיו,
 ועל שורשו הרוחני.

יביט מעל מדרגתו, על כך נכתב **בְּשֵׁתִים יִכְסֶה
 פְּנֵיו**, שמות קודש נוספים שומרים שלא יביט
 ממטה למדרגתו ועל כך נכתב **וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה
 רַגְלָיו**, ושמות הקודש נוספים האחראים
 שימלא את תפקידו נכתב **וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֶה**.

ישנם אין ספור מלאכים משרתים את מלך מלכי
 המלכים בכל סוגי השליחויות.

אַחְרוֹן אַחְרוֹן חָבִיב (בראשית רבה עח) מקור הפתגם
 הידוע, בפגישתם המיוחדת של יעקב ועֵשָׂו,
 האחים התאומים, לאחר 36 שנים.

יעקב ירא מעֵשָׂו הרשע, וחושש מנקמתו, לכן,
 לפני המפגש, נוקט באמצעי זהירות. שולח
 מלאכים שיבדקו האם עֵשָׂו מגיע לשלום או
 למלחמה, שולח דורון נכבד של צאן ובקר
 להראות שפניו לשלום ולא למלחמה ובנוסף
 מתפלל להשם יתברך שיציל אותו ואת משפחתו
**הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יֵרָא
 אֲנֹכִי אֹתוֹ** (בראשית ל:כב)

בכדי לשמור על לאה, רחל וילדיהם, מעיני
 עֵשָׂו הרשע, יעקב שם את לאה ורחל אחרונים,
 אחרונים.

**וַיִּשֶׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת יְלִדֵיהֶן רְאִשָּׁנָה
 וְאֶת לָאָה וְיְלִדֵיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת רָחֵל
 וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרָנִים** (בראשית ל:כג)

פרש"י אַחְרוֹן אַחְרוֹן חָבִיב, כלומר, מי שנשאר
 אחרון חשיבותו רבה יותר, והוא החביב ביותר.

יעקב חקר אודות תמנע וגילה שאף על פי רצונותיה החיוביים והטובים כלפי חוץ, ההתחברות אליה יכולה לגרום להרס רוחני שלם. כיצד ידע זאת?

נחלק תמנע לשנים, תם-נע. תם פרושו סיום, נע פרושו תנועה. השם תמנע מסמל על סיום התנועה, לפי תורת הפנימיות, המושג 'תנועה' מסמל חיות, חיים רוחניים, השפעה, פריה ורביה. הפסקת התנועה חו"ח פרושה הפסקת החיות הרוחנית.

תְּמַנֵּעַ מסמלת רוחניות קשה המכונה 'דינים קשים' ואם יעקב אבינו היה, חו"ח מתחבר עמה, לא היתה התקדמות רוחנית לעם היהודי, הפריה ורביה שהיא מהות היהודי, הטמונה במצוה הראשונה ככתוב **פְּרוּ וּרְבוּ** (בראשית א:כח, ט:ט, ז:ט) משמעותה השפעה ונתינה, התקדמות בלימוד והבנת האלוקות, הכל היה נפסק ונעצר חו"ח!

כך גם יוסף ברח מאשת פוטיפר, שעפ"י המדרש רצתה להתחבר עם זרע ישראל הקדוש. וכן משה רבנו לא הסכים להתחבר עם בת מלך כוש, ולמרות שהתחתן איתה, זוהי **הָאִשָּׁה הַכְּשִׁית** (במדבר יב:א), נעץ חרב בינו לבינה שלא יכשל בה, ונשבע שלא יתחבר איתה.

אבותינו ידעו את שורש הנשמות, את סוד החיות של העם היהודי, והבינו את ההשפעות שעלולות להתרחש עקב התחברות לא נכונה עם אנשים, שאפילו כלפי חוץ מציגים את רצונותיהם החיוביים ונעימים, הם רשעים

גמורים.

כך כעס רבי שמעון בר יוחאי, בעניין אומות העולם, לפני אלפיים שנה, שאף על פי שמעשיהם של הגויים נראים כלפי חוץ שהם לטובת היהודים, אין כך אמת הדברים, אלא כל מה שהם עושים זה לצורך עצמם!

ככתוב - פתח ר' יהודה ואמר: כמה נאים מעשיהן של אומה זו הרומאים, שהרי רואים שהם תקנו שווקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות. ר' יוסי שתק. נענה ר' שמעון בן יוחאי ואמר: כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן. תקנו שווקין כדי להושיב בהן זונות, מרחצאות — לעדן בהן את עצמן, וגשרים — ליטול מהן מכס מכל עובר גשה (שבת לגב)

כמו אבותינו, גם אנו, העם היהודי צריך לשמור על ציביונו ומהותו, מהות של השפעה ונתינה, מהות של פריה ורביה, בילדים ובתורה ומעשים טובים, ואל לנו להתחקות אחר מעשי הגויים, וחלילה לנו ללמוד ממנהגם והשכלתם, או להתחבר עמם, וכאשר נתבדל מהם, אז יתגלה האור הגדול של עם ישראל בכל העולם.

כל עוד אנו מחוברים לגויים, הם שואבים ויונקים מאיתנו את כל הכוחות והאורות הרוחניים ואנחנו נשארים עניים ודלים, ואין צורך להכביר במילים מה שענינו רואות ואזנינו שומעות בתקופה קשה זו.

סוד בן אוני

וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
בֶּן אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בְּנִימִין (בראשית לה:יח)
סוד הפסוק מוצפן בספרי הקודש ועל ידי עמל
רב ניתן להבינו, אם כן, ניגע במקצהו בסיעתא
דשמיא.

כאשר רחל אמנו ישבה על המשבר והחלה
לידת בנימין, התרחשו מספר תקלות.
התורה מתארת וַיְהִי בְּהִקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָהּ
(בראשית לה:יז) הלידה החלה להיות קשה. בשלב
הזה הוחלט על ניתוח קיסרי, להוצאת הולד
דרך הבטן. הכינוי בגמרא לניתוח קיסרי 'יוצא
דופן' פרש"י: על ידי סם נפתחו מעיה והוציאו
את העובר לחוץ ונתרפאת.

לרחל היתה אפשרות לוותר על הולד ולהישאר
בחיים או לוותר על חייה והולד ינצל, אנו יודעים
מה רחל אמנו בחרה, אך מה עומק הענין?

עפ"י הקבלה, ליל החתונה הינו ליל קדוש
במיוחד בו מתחברות שתי נשמות למהות אחת,
וכאשר החתן והכלה מגיעים הביתה ומתייחדים
לראשונה, בלילה הזה הבעל 'רושם' ברחם
אישתו את מספר הילדים שהם יביאו לעולם.

בליל חופתם, יעקב 'רשם' לרחל ילד אחד, את
יוסף, כלומר, לרחל אין שום אפשרות להוליד
עוד ילדים, חוץ מדרך אחת ויחידה, בה האמא
מוותרת על נפשה ממש, ומוסרת אותה לולד
כדי שיוכל לחיות ולהתקיים, בדרך זו בחרה
רחל אימנו להביא את בנימין.

לכן כתוב וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה,
התורה צפנה פה סוד עמוק, רחל מתה ונפשה
יצאה ומיד נכנסה בבן הזקונים שלה, לכן קראה
לו בֶּן אוֹנִי הבן של הכוח שלי. רחל אמנו
מסרה את נפשה למען יבנה עם ישראל.

כיצד יעקב זכה בכתר ומה מצפה לעם ישראל

לא יקרא שמו עוד יעקב כי אם ישראל
(בראשית לה:יז)

נחזור להיסטוריה, מי היו שם ועבר?
שם בנו של נוח, נולד לפני המבול, ושנתיים
לאחר המבול, שם יולד את ארפכשד.
ארפכשד יולד את שלח, שלח יולד את עבר.
עבר יולד את פלג, פלג את רעו, רעו את שרוג,
שרוג את נחור, נחור את תרח, תרח את אברהם,
אברהם את יצחק, ויצחק יולד את יעקב אבינו.

שם ועבר האריכו ימים יותר מכולם, לפי
הערכות, שם נולד בשנת 1558 (מאדם
הראשון), עבר נולד ב 1723, אברהם נולד ב
1948 ויעקב נולד ב 2108. יעקב למד ב'בית
המדרש של שם ועבר' בין השנים 2157 עד
יציאתו לחרן בשנת 2171.

שם שנולד לפני המבול, נפטר בשנת 2158,
אזי, יעקב הספיק להכיר, וללמוד בישיבה של
סבא-רבא-רבא-רבא שלו, שנולד עוד מלפני
המבול וגם בכך טמון סוד גדול.

עפ"י חז"ל שם ועבר הכירו את הקדוש ברוך

וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע
 עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לְהָ תְּמִלּוּכָה (עובדיה א:כא) ואז
 עם ישראל יזכה בכתר בבאכ"ה.

הוא, לפני אברהם אבינו, והקימו את בית מדרשם, שכפי הנראה, גם אברהם אבינו למד אצלם.

כאשר יעקב למד אצל שם וְעָבַר, הוא עלה לבחינת אימא, בינה, ס"ג. וכשהגיע ללָבָן עלה לבחינת אבא, חכמה, דרגה הרבה יותר גבוהה מכיוון שמדרגתו של לָבָן גבוהה משם וְעָבַר.

יעקב יצא לבית חרן בגיל שישים ושלוש, ס"ג, למד בישיבת שם וְעָבַר ארבע עשרה שנה, שם בנה את המלכות. שם מלכות, עָבַר ו"ק, יעקב בנה רק את הו"ק, ועלה עד מדרגת אימא.

אצל לָבָן, יעקב רועה את הצאן, הוא בונה עֲקוּדִים נְקוּדִים וּבְרוּדִים, אלו הם האצילות. בגיל שמונים וארבע, פ"ד, התחתן עם לאה ורחל ויולד את ראובן, שמעון, לוי ויהודה, בתוך השנה הזו שהגיע לאצילות, זכה בנשותיו ובניו.

זה מכוח לָבָן, לבן זה סוד חכמה סתימאה, אבל היה חסר לו כתר, את הכתר קיבל יעקב במלחמה עם הס"מ.

אם כן, יעקב בנה את הבינה דרך שם וְעָבַר, את החכמה דרך לָבָן ובכתר זכה במלחמה עם הס"מ.

מה מצפה לעם ישראל?

כפי שכתבנו בפרשה הקודמת, על הקשר בין גלות יעקב, לגלות עם ישראל, אזי כאשר עם ישראל ישוב ארצה מהגלות באמריקה, מהבית הלבן, מצפה לנו מלחמה עם הס"מ, ככתוב